

فعالیت‌های انجام‌شده برای کاهش تعداد مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال، افزایش آموزش دختران و ارتقا آموزش رایگان در سطوح دبستان و راهنمایی بوده است. دستاوردهای ایران در این زمینه‌ها برای کودکان هم سطح بسیاری از کشورهای با درآمد بالاست.

هرچند چالش‌های بسیاری نیز همچنان باقی‌ست و گاهی چالش‌های جدیدی نیز به قبلی‌ها اضافه شده است. نمی‌توان ادعا کرد که پیمان‌نامه به آن چه که می‌خواسته، رسیده است اما همه ما را به اصولی تجهیز کرده تا بتوانیم نقش خود را در تغییر آن چه پیمان‌نامه به ما گوشزد می‌کند، ایفا کنیم.

برای تاثیرگذاری بر این تغییر باید پیمان‌نامه را در حد اعلائی آن به کار بندیم و از سه نقطه قوت اساسی آن استفاده کنیم؛ اول به عنوان یک ابزار قانونی، دوم به عنوان چارچوبی برای وظایفی که توسط بازیگران مختلف در سطوح مختلف جامعه ایفا می‌گردد تا به حقوق کودکان پاسخ داده شود و سوم به عنوان بیانیه‌ای اخلاقی، که ارزش‌های انسانی را درباره تعهد جمعی ما برای تامین کودکان ایران و جهان با بهترین‌ها، هم بازتاب می‌دهد و هم ایجاد می‌کند.

والدین و معلمان، پرستاران و پزشکان، رهبران دولتی و فعالان جامعه مدنی، رهبران مذهبی و ریش‌سپیدان جوامع، مدیران شرکت‌ها و کارگزاران رسانه‌ها به همراه خود جوانان و کودکان باید متحد بمانند تا از کودکی "همه" کودکان حمایت کنند.

بیستمین سالگرد پیمان‌نامه حقوق کودک که در تمام جهان در ۲۰ نوامبر با عنوان روز جهانی کودک جشن گرفته می‌شود، نقطه‌ای الهام‌بخش برای شروع ترویج، ارتقا و جشن گرفتن حقوق کودکان است. روزی که به فعالیت‌های بیشتر برای جهانی شایسته کودکان و توسعه‌ای موفق برای ایران تبدیل می‌گردد.

پیمان‌نامه حقوق کودک بیست ساله شد

نیازمند ترحم، آن‌ها انسان هستند و صاحب حقوق. پیمان‌نامه از کودک چشم‌اندازی به عنوان یک فرد و یک عضو خانواده و جامعه به دست می‌دهد که دارای حقوق و مسئولیت‌هایی بنا بر سن و میزان رشدش است.

تصویب پیمان‌نامه توسط اکثریت کشورهای جهان نشان‌دهنده یک تعهد جهانی به اصول حقوق کودکان است. با تصویب پیمان‌نامه دولت‌ها اعلام آمادگی می‌کنند تا این تعهد را به عمل تبدیل کنند. دولت‌های طرف پیمان‌نامه باید قوانین خود را اصلاح و یا قوانین و سیاست‌های جدیدی ایجاد کنند که پیمان‌نامه کاملاً اجرا گردد؛ آن‌ها باید همه فعالیت‌هایشان را با توجه به منافع عالی کودک تنظیم کنند. این کار نباید نه فقط با مشارکت دولت بلکه با مشارکت همه اعضای جامعه صورت پذیرد. استانداردها و اصولی که در پیمان‌نامه آمده تنها زمانی به حقیقت می‌پیوندند که توسط همه مورد احترام قرار بگیرد - در خانواده، مدرسه و دیگر نهادهایی که به کودکان خدمات می‌دهند، در جوامع محلی و در همه سطوح دولتی.

در ایران، پیمان‌نامه حقوق کودک نقشی حیاتی در شکل‌دهی و ارتقا زندگی کودکان، شامل کودکانی از جوامع آسیب‌پذیر و به حاشیه رانده شده، ایفا کرده است. لویایح پیشنهادی و جدید دادرسی ویژه نوجوانان و حمایت از کودکان و نوجوانان، تدوین برنامه جدید رشد و تکامل یکپارچه خردسالی، برنامه‌های جاری کمک به کودکان افغان در ایران و یا اجرای آزمایشی خدمات دوستدار نوجوان مثال‌های کوچکی از این فعالیت‌ها هستند.

علاوه بر این، پیمان‌نامه حقوق کودک در قلب

یادداشت پال هالس هوف، نماینده یونسف در ایران به مناسبت بیستمین سالگرد تصویب پیمان‌نامه حقوق کودک

نزدیک به ۲۰ سال پیش، جهانیان گرد هم آمدند تا به کودکان "بله" بگویند؛ با در نظر گرفتن این مسئله که کودکان، یعنی هر انسان زیر ۱۸ سال، مانند بزرگسالان از همه حقوق عمومی بشر برخوردارند و حقوق ویژه‌ای نیز دارند که نیاز خاص آن به حمایت را در بر بگیرد.

پیمان‌نامه حقوق کودکان، از زمان تصویبش در ۲۰ نوامبر ۱۹۸۹، یک فرآیند تغییر اجتماعی را آغاز کرده است تا اساس دنیایی را بسازد که در آن حقوق کودکان تضمین شده و مورد حمایت است.

پیمان‌نامه به رسمیت شناختن کرامت انسانی همه کودکان و ضرورت تضمین رشد و رفاه آنان را پررنگ کرده است. پیمان‌نامه به وضوح این ایده را مطرح می‌کند که کیفیت اولیه زندگی باید حق همه کودکان باشد نه فقط حق عده محدودی.

پیمان‌نامه شامل مجموعه‌ای از حقوق همگانی کودک مانند حق داشتن هویت، نام و ملیت، حق برخورداری از آموزش و حق استفاده از بالاترین استانداردهای ممکن بهداشت و همچنین حمایت در برابر آزار و بهره‌کشی است.

این حقوق بر چهار اصل استوارند: عدم تبعیض، در نظر گرفتن منافع عالی کودک در موضوعاتی که بر آن‌ها تاثیر می‌گذارد، احترام به نظرات کودکان و حق زندگی، بقاء و رشد.

به همین صورت، پیمان‌نامه حقوق کودک چشم‌انداز جدیدی از کودک ترسیم می‌کند. کودکان نه جزئی از اموال والدینشان هستند و نه اشیایی منفعل و

یادمان نرود که ما مسئولیم

پیام رامبد جوان، کارگردان و بازیگر سینما و تلویزیون

۱- یادم نرود کتاب‌های خواهرم را پس بدهم.

۲- یادم نرود کلاهم را از رضا بگیرم.

۳- یادم نرود برای بیست سالگی پیمان‌نامه حقوق کودک یک پیام بنویسم.

یادمان نرود که همان‌طور که ما در کارهای روزمره‌مان غرق شده‌ایم حدود ۲۰ هزار نفر در ایران دارند با یک مشکل به نام اچ آی وی و ایدز دست و پنجه نرم می‌کنند. یادمان نرود ایدز یک بیماری قابل پیشگیری است. با کارهای ساده‌ای می‌شود جلویش را گرفت.

یادمان نرود بهترین راه پیشگیری، آموزش جوان هاست. آموزش یک اصل ساده که همین امروز رفتارهای پرخطر را کنار بگذارند.

همه ما، هر جا که هستیم می‌توانیم با اطرافیانمان درباره ایدز صحبت کنیم.

یادمان نرود کسی که به ایدز مبتلا شده، انسان است، آدم فضایی نیست. احساس دارد و بیماریش فقط از راه‌های مشخصی منتقل می‌شود. دست دادن و در آغوش گرفتن ایدز را منتقل نمی‌کند. اگر خانواده یا خود همکلاسی، همکار، همسایه و هم‌سپاره‌ای ما مبتلا به ایدز یا اچ آی وی مثبت باشد، برای ما هیچ اتفاقی نمی‌افتد. در آغوششان بگیریم چون به اندازه کافی مشکلات دارند…

۴- یادم نرود در پیامم حتماً بگویم که رسانه‌های عمومی نقش خیلی مهمی درباره اطلاع‌رسانی در مورد اچ آی وی و ایدز دارند.

۵- یادم نرود که من مسئولم.

۶- یادمان نرود که ما مسئولیم.

دستانت را می‌بوسم

پیام نگار استخر، هنرمند و بازیگر تلویزیون

خواب بود. باز هم یک بار دیگر به صورت آرام و معصومش نگاه کردم. هزار تا تصویر به ذهنم آمد. در اتاق را بستم و آمدم نشستم. شروع کردم به فکر کردن؛ به این کلمه: *خشونت*. *خشونت* یعنی داد زدن، یعنی با عصبانیت و تندی چیزی را از دستش گرفتن، یعنی هل دادن، یعنی لباسش را با بی‌احتیاطی و تندی تنش کردن، یعنی بی‌اعتنایی به بودنش، *خشونت* یعنی…

تصویر چند تا بچه توی سرمای این روزها که بین ماشین‌ها در حرکت بودند تصویر بچه‌هایی که خانه و پدر و مادرشان را به خاطر جنگ از دست داده بودند تصویر نگاه ترسان بچه‌هایی که دعوای پدر و مادرشان را در خانه می‌بینند

دور نما

معذرت می‌خواهم که به خاطر نژاد و زبان و فقر و جنگی که تو در بودنتان نقشی نداشته‌ای، تو را از حق کودکانه زیستنت محروم کرده‌اند.

به تو سلام می‌کنم، مخاطب گمشده‌ای که دوستت دارم. نمی‌دانم کسی پیدا می‌شود سلام مرا به تو برساند و حرفم را برایت بخواند یا نه.

بیا با هم به این امید که فردای بچه‌ها مثل امروز تو نباشد و هر کودکی بتواند با هر تفاوت و وضعیتی که دارد، به مدرسه برود، بازی کند، شعر و قصه بخواند، تلاش کنیم و شاد باشیم.

چشم‌هایی هست که قطره اشکی که از گوشه چشم تو می‌افتد، می‌بیند و دست‌هایی هم هست که مهربانانه اشک ستمی را که

برای کودکان ایران متحد شویم

بزرگترها به تو کرده‌اند، از روی گوناخت پاک می‌کند.
پیام مهتاب کرامتی، سفیر صلح و حسن نیت یونیسف ایران

بیست سال از روزی که پیمان‌نامه حقوق کودک تصویب شد، گذشته است. بیست سال است که دنیا به کودکان به چشم دیگری نگاه می‌کند؛ به چشم یک انسان که حقوق خودش را دارد. حالا بیست سال است که اگر کودکی از گرسنگی می‌گرید، اگر بمب خانه امن کودکان را ویران می‌سازد، اگر کودکی به جای مدرسه رفتن کار می‌کند، اگر کودکی از دسترسی به خدمات بهداشتی محروم است، اگر کودکی توسط والدین خودش مورد آزار و غفلت قرار می‌گیرد، همه جهان هم‌آوایند که این “حقوق” اوست که زیر پا گذاشته شده است.

خیلی مهم است که بدانیم ما صاحب کودکان نیستیم و به آن‌ها ترحم نمی‌کنیم؛ آن‌ها صاحب حقتند. حقوقی که باید به رسمیت شناخته شوند و به آن‌ها احترام گذاشته شود. تک تک ما مسئولیم که مطمئن شویم کودکان زندگی با کیفیتی دارند، از مسئولین دولتی گرفته تا جامعه مدنی، جوامع محلی، مدارس، رسانه‌ها و والدین.

هیچ چیز در دنیا آرامش‌بخش‌تر از لبخند یک کودک نیست، آن نگاه تازه معصوم که در چشمانشان می‌درخشد و آینده این جامعه را می‌سازد. من شاهد لحظاتی بوده‌ام که ساده‌ترین توجهات و کمک‌ها آینده یک کودک را به شکل چشمگیری تغییر داده است، لحظاتی که یک حرکت ساده مثل بلند کردن دست نمایندگان مجلس یا اعضای کابینه، کیفیت زندگی تعداد زیادی از کودکان را عوض می‌کند، لحظاتی که یک همکاری ساده در یک محله یا سازمان غیر دولتی قلب کودکان را از امید و شادی سرشار کرده است. دم را غنیمت بشماریم، فردا خیلی دیر است، بیایید برای کودکان ایران متحد شویم.

یک گل خنده روی لب بچه‌ها

پیام علی فروتن، بازیگر و کارگردان تلویزیون

یادم هست که وقتی کوچک بودم، موقعی که سر سفره می‌نشستیم که غذا بخوریم، همه منتظر می‌ماندیم

که آقاچون و بی‌بی اول دعای سفره را بخوانند و بعد غذا را شروع کنیم. آن دعا تشکر از خدا بود به خاطر نعمت‌هایی که به ما داده.

حالا بعد از این همه سال، من می‌دانم که غذای کافی و سالم نخوردن باعث سوء تغذیه می‌شود. می‌دانم که سوء تغذیه یک بیماری است که هم می‌شود از آن پیشگیری کرد و هم درمان دارد. فهمیده‌ام که تغذیه انحصاری با شیر مادر در شش ماه اول زندگی سلامت کودک را تضمین می‌کند. یاد گرفته‌ام که عادات غذایی کودک چه خوب و چه بد در سال اول زندگی او شکل می‌گیرند، پس باید از همان ابتدا با تغذیه تکمیلی صحیح، مراقب تربیت غذایی کودکان باشیم. من فهمیده‌ام که سوء تغذیه پنهان هم وجود دارد، پنهان چون شاید ما متوجه آن نشویم، مانند کمبود آهن، ید و روی که می‌توانند بر رشد جسمی و ذهنی کودکان تاثیر منفی دائمی بگذارند. خلاصه عوامل بسیاری مانند بهداشت، تغذیه ، آمادگی و آموزش پیش از دبستان و… بطور یکپارچه ، بر رشد و تکامل کودک خردسال موثرند، بنابراین باید به طور همه جانبه مراقب رشد و تکامل کودکان باشیم چون که کودکان حق دارند سالم باشند. کودکان امروز، مادران و پدران آینده هستند، اگر امروز آن‌ها سلامت باشند، آینده کشورمان سلامت خواهد بود .

می‌دانم که هر روز پای سفره‌های رنگارنگی که در ایران پهن می‌شود، بچه‌ها و بزرگترها توی دلشان دعا می‌خوانند و خدا را شکر می‌کنند.حالا هنوزهم که هنوز است من دعا می‌کنم اما دعای من کمی فرق کرده. توی دلم می‌گویم:”خداچون از تو خواهش می‌کنم به بزرگتر ِها کمک کن مراقب سلامت بچه‌ها باشند، کمک کن به همه بچه‌ها انقدر غذا برسه که سالم بزرگ بشن، که بخندن و بازی کنن… خدایا! رو لب همه بچه‌ها یک گل خنده بکار.”

انتشار گزارش بی‌سابقه یونیسف در

زمینه حمایت از کودکان

هر چند که بعضی از موارد تجاوز به حقوق کودکان در حال کاهش یافتن است اما هنوز آگاهی کافی درباره میزان سواستفاده اعمال شده علیه کودکان وجود ندارد. خشونت و استثمار همچنان به صورت یک واقعیت تلخ در زندگی بسیاری از کودکان سراسر جهان حضور دارد.

میلیون‌ها دختر و پسر در سراسر جهان در معرض قاچاق انسان قرار دارند، سرپرستی ندارند که از آن‌ها مراقبت کند یا مدارک کافی برای شرکت در مدرسه یا استفاده از خدمات اولیه بهداشتنی را ندارند. میلیون‌ها کودک دیگر مجبور شده‌اند که تحت شرایط زیناباری کار کنند و کودکان دیگری در خانه، مدرسه، جوامع محلی، در نهادهای مختلف یا در حالی که در زندان هستند با خشونت و سوء استفاده مواجهند، آن هم معمولاً از سوی کسانی که مراقبت از کودکان به آن‌ها سپرده شده است.

این مسائل در گزارش جدید یونیسف ”پیشرفت برای کودکان: گزارشی درباره حمایت از کودکان“ تشریح شده است. این گزارش امروز در توکیو توسط مدیر اجرایی یونیسف، آن ونمن، منتشر می‌شود.

کودکانی که در چنین شرایطی هستند تخلفات بنیادین از حقوق بشر را تجربه می‌کنند و از آسیب‌های جسمی و روانی رنج می‌برندکه تاثیراتی گسترده و گاهی اوقات غیرقابل بازگشت دارند.

unite for children

شماره ۱۰، دی ماه ۲۰۰۹

ونمن در این باره گفت،اگر جوان‌ترین اعضای یک جامعه مجبور به ازدواج زودرس شوند، به عنوان کارگر جنسی مورد سوء استفاده قرار بگیرند یا حقوق اولیه آن‌ها انکار شود، آن جامعه پیشرفت نمی‌کند. او اضافه کرد که، درک میزان زیر پا گذاشته شدن حقوق کودک، اولین قدم برای ساختن محیطی است که کودکان در آن حمایت شوند و فرصت داشته باشند که به حداکثر توانایی‌های بالقوه خود برسند.

این گزارش برای اولین بار اطلاعاتی در زمینه‌های مختلفی که بر کودکان اثر می‌گذارد را جمع‌آوری می‌کند که شامل سوء استفاده جنسی و قاچاق انسان، ازدواج کودکان، تنبیه بدنی کودکان، کار کودکان، ثبت تولد، سنت زینابار ختنه دختران و اعتقادات درباره خشونت خانگی علیه زنان کرده‌اند می‌شود.

در جاهایی که اطلاعات در دسترس باشد، نشانه‌هایی از پیشرفت قابل مشاهده است. به طور مثال، اطلاعات نشان می‌دهند که در بنگلادش، گینه و نپال – سه کشوری که ازدواج کودکان در آن رایج است– سن متوسط ازدواج در حال افزایش است هر چند که هنوز هم این سن زیر ۱۸ سال است. این گزارش همچنین مشخص می‌کند که ختنه دختران در کشورهایی که این نوع از سوءاستفاده رواج دارد، به آهستگی در حال کاهش یافتن است.

یافته‌های این گزارش همچنین شامل این موارد می‌شود:

– نیمی از کودکانی که در جهان در زندان هستند در دادگاه محاکمه یا محکوم نشده‌اند.

– در بعضی قسمت‌های جهان، از هر سه کودک، تولد دو کودک در سال ۲۰۰۷ ثبت نشده است. در سومالی و لیبی کمتر از ۵ درصد تولدها ثبت می‌شوند. ثبت تولد یک عنصر مهم در ساختن یک محیط حمایتی برای کودکان است. این مسئله دلایل زیادی دارد از جمله این‌که کودکان بدون شناسنامه در مقابل استثمار جنسی، قاچاق انسان و به سرپرستی پذیرفتن غیرقانونی آسیب‌پذیرتر هستند.

– بیش از ۱۵۰ میلیون کودک در سنین بین ۵ تا ۱۴ سال درگیر مسئله کار کودکان هستند. کار کودکان معمولاً هم نتیجه و هم منبع فقر است. کار کودکان می‌تواند بر تحصیل کودکان تاثیر منفی بگذارد و فقری را که بر اثر آن به نیروی کار پیوسته‌اند دائمی کند.

– بیش از نیمی از زنان و کودکان در کشورهای در حال توسعه اعتقاد دارند که کتک خوردن زن توسط همسر قابل قبول است. زنان جوان‌تر هم به به اندازه زنان مسن کتک خوردن را توجیه می‌کنند. در اکثر مناطق، غفلت از کودکان رایج‌ترین توجیه برای کتک زدن زن توسط همسر است.

این گزارش همچنین یک استراتژی برای ارتقای حمایت از کودکان پیشنهاد می‌کند که شامل شناسایی پنج حوزه فعالیت مورد نیاز برای ارتقای محیط‌های حمایتی برای کودکان است:
(۱) ارتقای نظام‌های حمایت از کودک؛
(۲) ترویج تحول اجتماعی؛
(۳) افزایش حمایت در مواقع بحران؛
(۴) تقویت مشارکت‌ها در راستای تاثیر بیشتر؛
و (۵) جمع‌آوری اطلاعات قابل اتکا و استفاده از چنین اطلاعاتی برای رسیدن به نتایج ملموس برای کودکان.

آن ونمن در این باره گفت، این گزارش درباره اعمال آسیب‌رسان و سوء استفاده از کودکان تنها شش هفته پیش از بیستمین سالگرد تصویب پیمان‌نامه جهانی حقوق کودک منتشر می‌شود. او افزود، این نشانه‌های دال بر ادامه یافتن آسیب و سوءاستفاده باید الهام بخش جهانیان باشد تا برای تضمین حقوق همه کودکان در همه نقاط دنیا تلاش بیشتری بکنند.

هنگام گزارش نویسی باید حقوق کودکان در نظر گرفته شود

پاتریشیا دی جووانی، معاون نماینده یونیسف در ایران، در جشنواره مطبوعات کودک و نوجوان کانون پرورش فکری گفت، در هر شرایطی باید به شان و حقوق کودکان احترام گذاشته شود.

او گفت، "در سطح جهانی یونیسف اصولی را تدوین کرده است که به خبرنگاران در تهیه گزارش در زمینه هایی که بر روی کودکان اثر می گذارند کمک می کند. این اصول در دستورالعملی ارائه شده است که به اعتقاد یونیسف به رسانه ها برای تهیه گزارش های مربوط به کودکان با روشی حساس و متناسب با سن آنها کمک خواهد کرد. این دستورالعمل به منظور پشتیبانی از اهداف عالیته گزارشگران اخلاق مداری است که بدون لطمه زدن به حقوق کودک به مردم خدمت می کنند."

خانم دی جووانی که در زمینه تهیه گزارش اخلاق-مدار صحبت می کرد، به حضار یادآور شد که تهیه گزارش در مورد کودکان و نوجوانان چالش های خاص خود را به همراه دارد. در برخی موارد گزارش کردن درباره کودکان، آنان یا دیگر کودکان را در معرض خطر تلافی جویی یا انگ قرار می دهد.

او افزود، "در مصاحبه و تهیه گزارش درباره کودکان، باید توجه خاصی به حق هر کودک برای حفظ حریم خصوصی و مسائل محرمانه آنان شود، نظرات آنان باید شنیده شود، کودکان باید در تصمیماتی که بر روی آنان اثر می گذارد مشارکت کنند و از آنان در برابر هرگونه آسیب و تلافی جویی بیشتر، حتی آسیب و تلافی جویی بالقوه، حمایت گردد."

معاون نماینده یونیسف در سخنرانی خود همچنین گفت که منافع عالیته کودک باید به هرموضوع دیگری که مد نظر است مثل ترویج برای مسائل کودکان و ارتقای حقوق کودک ترجیح داده شود.

خانم دی جووانی گفت: زمانیکه قرار است در مورد منفعت عالیته کودک تصمیم گیری شود، باید به حق کودک مبنی بر به حساب آوردن نظرات او متناسب با سن و بلوغش توجه کرد.

در میان دستورالعمل ها همچنین اشاره شد که هرگز نباید گزارشی یا عکسی را که امکان دارد کودک، خواهران و برادران او یا همسالان او را در معرض خطر قرار دهد منتشر شود، حتی زمانی که مشخصات آنان تغییر داده شده، مبهم ذکر شده و یا استفاده نشده است.

با اشاره به شعار امسال روز کودک "به کودکان گوش دهیم" که توسط کانون پرورش نیز به عنوان شعار این روز انتخاب شده بود، او به برنامه مشترک آموزش روزنامه نگاران جوان بین یونیسف، وزارت بهداشت و موسسه آموزش همشهری اشاره کرد که در آن نوجوانانی از مراکز دوستدار نوجوان شش شهر ایران شرکت می کنند. این نوجوانان به همسالان خود در مدرسه، محله و جامعه محلی درباره مسائل بهداشتی و بخصوص اچ ای وی و ایدز آموزش می دهند. روزنامه نگاری به آنها این فرصت را داده است که از خودشان، تجربه ها و چالش هایشان صحبت کنند.

معاون نماینده یونیسف در ایران همچنین از برنامه سازان رادیو و تلویزیون دعوت کرد تا برنامه هایشان را برای جایزه روز جهانی رسانه در دست کودکان که هر ساله در ماه نوامبر برگزار می شود، ارسال کنند.

فصلنامه یونیسف ایران

بخش ارتباطات

کارشناس ارتباطات: آزاده اکبری
دستیار مرکز اطلاع رسانی: لیلا انسان زاده

آدرس: خیابان شریعتی، خیابان قبا، بلوار شهرزاد، کوچه نظامی، پلاک ۷

تلفن: ۲۲۵۹۴۹۹۴

فاکس: ۲۲۵۹۴۹۴۸

www.unicef.org/iran/fa

یونیسف در بیش از ۱۵۰ کشور و منطقه از جهان برای کمک به رشد و بقای کودکان از اوان خردسالی تا نوجوانی فعالیت می کند. یونیسف که بزرگترین ارائه کننده واکسن در کشورهای در حال توسعه است، برای سلامت، تغذیه، آب سالم، بهداشت و آموزش پایه برای دختران و پسران و حمایت از کودکان در برابر خشونت، بهره کشی و ایدز برنامه هایی دارد. هزینه برنامه های یونیسف کاملاً از طریق مشارکت داوطلبانه افراد، شرکت ها، سازمانها و دولتها تامین می شود.

روز جهانی رسانه در دست کودکان ۲۰۱۰

همه بچه ها: همه حقوق! شعار امسال روز جهانی رسانه در دست کودکان است. روزی که صندوق کودکان ملل متحد، یونیسف، ایستگاه های رادیو و تلویزیون سراسر دنیا را دعوت می کند تا برنامه هایی را که برای کودکان، درباره کودکان و یا توسط کودکان تهیه شده اند را در هفتم مارس ۲۰۱۰ (۱۶ اسفند ۱۳۸۸) پخش کنند.

در اکثر کشورها جای چندانی برای نگاه کودکان در برنامه هایی که پخش می شود نیست، رسانه های مطرح معمولاً کودکان را نادیده می گیرند. هرچند چیزهای زیادی در این دنیا هست که کودکان و جوانان باید درباره آنها بدانند، از سیاست و تاریخ گرفته تا فرهنگ و اخلاق. علاوه بر این، کودکان و جوانان معمولاً فقط مخاطب در نظر گرفته می شوند در حالی که آنها می توانند با دیدگاه ها، تجربیات و نظراتشان سهم بزرگی در این برنامه ها داشته باشند. مهم است که برنامه ها طوری ساخته شوند که نظر جوانان را هم جلب کنند و آنها را هم در این عرصه سهیم و درگیر کنند. هر سال، یونیسف به بهترین برنامه ساز رادیو و تلویزیون که بیش از همه روح روز جهانی رسانه در دست کودکان را در برنامه خود جاری کرده باشد، جایزه جهانی رسانه در دست کودکان را اهدا می کند.

در سال ۲۰۰۸، دو تهیه کننده از رادیو تهران جایزه رسانه در دست کودکان برای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا را برای برنامه "سلام بچه ها، سلام کوچولو" دریافت کردند. این برنامه به ۱۵ کودک بین ۶ تا ۱۰ ساله این فرصت را داد که بخشی از دنیای رسانه ها باشند و از زبان خود به بیان دغدغه ها و آرزوهایشان بپردازند. در این برنامه کودکان مدیریت برنامه را به عهده گرفتند، نمایش بازی کردند، گزارشگری کردند، به تلفن ها پاسخ دادند و با اشتیاق فراوان فضای یک برنامه رادیویی را از نزدیک تجربه کردند.

فرآیند ارسال آثار بلافاصله بعد از روز جهانی رسانه در دست کودکان در بهار ۲۰۱۰ آغاز و برنامه سازان می توانند آثار خود را به دفتر منطقه ای یونیسف ارسال کنند تا در بخش منطقه ای مسابقه شرکت داده شوند (مهلت ارسال آثار: ۲۵ خرداد ۱۳۸۹). جایزه منطقه ای به کسانی داده می شود که بیش از همه در ارتقای اهداف، اصول و شعار اصلی روز جهانی رسانه در دست کودکان کوشیده باشند. برندگان جوایز منطقه ای در نوامبر ۲۰۱۰ به نیویورک دعوت خواهند شد، جایی که بالاخره از میان نامزدها یک برنامه از رادیو و یک برنامه از تلویزیون جایزه معتبر رسانه در دست کودکان را دریافت خواهد کرد.

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره روز جهانی رسانه در دست کودکان از این آدرس دیدن کنید:

www.unicef.org/icdb